

Αποχαιρετισμός στον Αριστείδη Αραγεώργη

Τον Άρι τον γνώρισα το 2007, στη σχολή εφαρμοσμένων μαθηματικών και φυσικών επιστημών. Δεν του άρεσαν τα πολλά λόγια για τα προσωπικά ζητήματα γι' αυτό και εγώ δεν θα πω πολλά. Από την πρώτη στιγμή κανείς καταλάβαινε εύκολα ότι δεν ήταν σαν τους υπόλοιπους καθηγητές. Πάντα ευγενικός δεν κυνηγούσε την καταξίωση, την άνοδο, το να γίνει γνωστός. Οι φοιτητές δεν είχαν να πουν κακό λόγο γι αυτόν. Κέρδιζε τον σεβασμό τους μέσα από τον δίκιο του σεβασμό προς αυτούς, και όχι εν μέσω επίδειξης ή απειλών. Και η αλήθεια είναι πως είχε πολλά να επιδείξει, ένας από τους καλύτερους στη φιλοσοφία της φυσικής και των μαθηματικών, ο καλύτερος αυτή τη περίοδο κατά την άποψη μου. Πάντα χαμηλών τόνων, τελειωμανής και με έξυπνο χιούμορ.

Ο Άρις όμως δεν ήταν μόνο ο καθηγητής που έλεγε, αλλά έκανε κιόλας. Είχε βοηθήσει πολλούς, αγωνιζόταν και αυτός για ένα καλύτερο αύριο, στο δρόμο μαζί με τους φοιτητές του, στο φοιτητικό κίνημα του 2006-2007 ,σε κάθε κείμενο συμπαράστασης για διώξεις, σε πολλές κινηματικές διεργασίες.

Ο Άρις με βοήθησε πολύ και εμένα. Μου έδωσε προσανατολισμό στη σχολή αλλά και μετά από αυτή. Μαζί τελειώσαμε την διπλωματική μου εργασία, και μετά την αποφοίτησή μου μου κουβεντιάζαμε αρκετά συχνά για διάφορα θέματα που άπτονται του αντικειμένου και όχι μόνο. Με βοήθησε να επιλέξω μεταπτυχιακό. Πάντα είχε την διάθεση να ακούσει το πρόβλημα σου, χωρίς να θέλει ποτέ να σε σκοτίζει με τα δικά του. Τα τελευταία 3-4 χρόνια είχαμε αρκετά συχνή επικοινωνία.

Τελευταία φορά τον είδα λίγο πριν το Πάσχα του 2018 στο γράφειο του ανάμεσα σε σάντουιτς και πορτοκαλάδες που και οι δύο τρώγαμε και πίναμε κουβεντιάζοντας, λίγο πριν μπει στο νοσοκομείο για δεύτερη φορά, λέγοντας μου ότι :”κάποιοι δείκτες μου δεν είναι καλοί και θα χρειαστεί να μπω στο νοσοκομείο, αλλά τα είπαμε έτσι είναι αυτά, εσύ τι θα κάνεις στις διακοπές σου;”. Τελευταία φορά μιλήσαμε στις 29 Ιούλη 2018 απόγευμα και μου είπε πως αντιμετώπιζε ένα μικρό πρόβλημα αλλά ότι αυτό δεν έχει τόση σημασία και κατευθείαν ενδιαφέρθηκε να μάθει τι κάνω εγώ.

Αυτή ήταν και η τελευταία φορά που μιλήσαμε. Τι να πω... Μετά απο μια μεγάλη πτώση, θα υπάρξει πάντα άνοδος, οπώς και ο ίδιος μου υπενθύμιζε.

Καλο ταξίδι Άρι

Παπαδημητρίου Στάθης